

SANAT EIVÄT OLE VAIN SANOJA

Sanat eivät ole merkityksettömiä kirjainjonoja. Niillä on sisältö. Sanat luovat todellisuutta. Sanat ovat tekoja. Sanat voivat rakentaa sillan toisen ihmisen luo tai purkaa sen. Sanoissa on voimaa hyvään ja pahaan. Tätä miettiessä viime aikoina on välillä tullut lohduton ja voimaton olo. Sanojen luoma kahtiajako ”meihin” ja ”muihin” syvenee. Venäjän hyökkäyssota syventää kuilua demokraattisten ja autoritaaristen maiden välillä. Suomalaisessa yhteiskunnallisessa keskustelussa on puitu sanavapauden ja sanomisen vastuun suhdetta. Vihapuhe ei ole sananvapautta. Solvaaminen ja rasistinen uho ovat väärin, eivätkä rakenna luottamusta, oman yhteiskuntamme keskeistä voimavaraa. Kirkon sisälläkin tilanne on tuttu. Piispa Seppo Häkkinen muistutti heinäkuun alussa, että ”... eri ryhmät on pidettävä aina kuulomatkan päässä toisistaan. Vanha kristittyjen viisaus kuuluu: ”Keskeisissä asioissa vallitkoon ykseys, kehällisissä vapaus, kaikissa rakkaus.”

Raamattu tunnistaa kielen voiman. Evankelista Matteus on tallettanut Jeesuksen sanan: ”Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu.” Jaakobin kirjeessä todetaan, että ”...kieli on pieni jäsen, mutta se voi kerskua suurilla asioilla. Pieni tuli sytyttää palamaan suuren metsän!” Ja ”Kielellä me ylistämme Herraa ja Isää, ja sillä me myös kiroamme ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja. Kiitos ja kirous lähtevät samasta suusta. Tämä ei käy!”

Uuden testamentin alkukielen kreikan sana ”siunaus”, eurgia, tarkoittaa sananmukaisesti hyvän puhumista.

Millaisia hyviä sanoja sinä aiot tänään käyttää? Ketä sinä voisit tänään siunata solvaamisen sijaan?

Kirkkoherra Annakaisa Rantala
Orimattilan seurakunta